

Răni curate sau murdare!

Florin Ianovici

Cu ochii înroșiți de ecranul calculatorului și inima înnegrită de imaginile spurcate, te imbolnăvești. Ești bolnav de insomnie. Te frământă fel de fel de coșmaruri. Conștiința supurează și inima este toată o rană. Stins, vlăguit, te strecorei ca o umbră prin viață. Te bântuie divorțul, te macină moara alcoolului, te strivește greutatea urii. Tac. Nu vorbești cu nimeni. Ești rănit. Plângi și te plângi. Dar nu te oprești din nebunie. Prin rănilor deschise se va scurge vлага, viața. De ce Doamne? Unde ești Doamne? Nu vezi că sunt rănit? Și Dumnezeu tace. De fapt El a vorbit:

„Iată acum ce mai faceți: Acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, așa încât El nu mai caută la darurile de mâncare, și nu mai poate primi nimic din mâinile voastre.” (Maleahi 2:13)

Oprește nebunia fărădelegii. Lacrimile tale sunt lacrimi de crocodil. Plângi dar iei păcatul de la capăt. Acesta e nebunie. Dumnezeu nu e aspirator universal. Acestea sunt răni murdare. Răni ale rușinii. Nu vorbesc aici de cei morți. Ci de cei ce zic despre ei că sunt vii. Care sunt în casa lui Dumnezeu. Rănilor păcatului sunt răni murdare. Pline de coptură. Miros greu.

Rănilor Lui sunt deschise. Curge sânge. Pe lemnul crucii, disprețuit, zace un om al durerii. Scuiat,

acoperit de răni lăsate de biciul roman, este răstignit. Uăăă! Strigă cercul lumii acesteia! Străpuns, zdrobit, pedepsit și lovit. Așa era omul Isus. Dar nu erau răni de prin șanțurile păcatului. Ci rănilor iubirii care nu a fost înțeleasă. El a refuzat să trăiască ca lumea. A trăit frumos. Iubind până la capăt. Fără să facă compromisuri. Fără să mintă sau să înșele. De aceea rănilor Lui pot tămădui pe alții. Fiindcă Dumnezeu le onorează. Prin rănilor Lui suntem tămăduiți, spune Isaia.

În cartea Iov se spune că Dumnezeu face o rană și tot El o vindecă. Dar Dumnezeu nu face răni murdare. Nu sunt răni ale păcatului, ale nebuleniei. Ci sunt rănilor omului care refuză să se lase îngenunchiat de compromis. Sunt oameni care trăiesc verticali într-o lume gârbovă. Sunt catalogați ca fanatici. Sunt jigăniți de cei care se bălăcesc în noroi. Sunt de multe ori răniți. Dar rănilor lor sunt curate. Sunt onorabile. Sunt răni frumoase în ochii lui Dumnezeu.

Tu ce fel de răni ai creștine?

RADIO ELIM
www.radioelim.ro

PROGRAMUL BISERICII ELIM

Duminică: 9:00—12:00; 18:00—20:00
Serviciu divin

Luni: 18:00—20:00
Seara de Tineret

Marti: 18:00—20:00
Seara de Rugăciune a Bisericii

Joi: 18:00—20:00
Serviciu divin

Vineri: 18:00—20:00
Stăruință botezul cu Duhul Sfânt

Sâmbătă: 18:00—20:00
Întâlnirea studenților

Publicație a tinerilor din Biserica Penticostală Elim, Timișoara | Anul VI, nr. 221, 29.08.2011

Răni curate sau murdare!

Florin Ianovici

De plâns, plâng mulți! Mulți semeni sunt răniți. Dar nu toți vin din război. În fapt, prea puțini au răni onorabile. Nu te poți lăuda cu rănilor căpătate prin șanțurile păcatului. O inimă sângerândă în care s-au înfipt colții patimei nu va atrage compasiunea aproapelui. O ciroză datorată bețiilor, o casă sau afacere pierdută datorită desfrâului, nu se numește criză. Se numește prostie, ignoranță, patimă. Nu toate rănilor capătă decorații. Nu toate rănilor trebuie vindecate obligatoriu de Dumnezeu.

Iată ce spune David:

1. (Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.) Doamne, nu mă muștra în mînia Ta, și nu mă pedepsi în urgia Ta.
2. Căci săgețile Tale s-au înfipt în mine, și mîna Ta apasă asupra mea.
3. N-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea, din pricina mîniei Tale; nu mai este nici o vlagă în oasele mele, în urma păcatului meu.
4. Căci fărădelegile mele se ridică deasupra capului meu; ca o povară grea, sunt prea grele pentru mine.
5. Rănilor mele miroasă greu și sunt pline de coptură, în urma nebuleniei mele.
6. Sunt gîrbovit, peste măsură de istovit; toată ziua umblu plin de întristare.
7. Căci o durere arzătoare îmi mistuie măruntaiele, și n-n-a mai rămas nimic sănătos în carnea mea.
8. Sunt fără putere, zdrobit cu desăvîrșire; turburarea inimii mele mă face să gem.
9. Doamne, toate dorințele mele sînt înaintea Ta, și suspinurile mele nu-Ți sînt ascunse.
10. Inima îmi bate cu tărie, puterea mă părăsește, și lumina ochilor mei nu mai este cu mine.
11. Prietenii și cunoștii mei se depărtează de rana mea, și rudele mele stau de o parte.

Psalmul 38:1-11

Continuare în ultima pagină...

Neemia— omul care schimbă paharul cu o mistrie

Cristi Boariu

Era frumoasă viața la palat. Aveai timp de citit, de ascultat muzică, de o vorba cu prietenii și o dată la câteva ore când auzeai clopoțelul, intrai galant cu paharul în mână să-l servești pe împărat. O slujbă la care nu mergeai niciodată supărat la lucru (cap 2.1). Să lucrezi o oră din 8 și să iei salariu înțreg, nu e de-ajuns motivul asta pentru o bucurie deplină?

I s-a spus că zidurile sunt dărâmate și porțile sunt arse de foc. A plăns, s-a rugat și a postit. Cam atât face azi un pocăit. Ar fi fost de-ajuns. Putea să spună: "Știi, vă susțin în rugăciune. Uite aici din salariul meu ceva și Domnu' să vă ajute. Fiți tari". L-ar fi putut careva condamna pentru că a făcut doar atât? Nu!

Însă Neemia pleacă. Putea să se scuze zicând că e singurul paharnic cu experiență. Nu a făcut-o. Mă gândesc că după plecarea lui, s-au adunat mii de CV-uri pentru postul vacant. Dar ce contează?! Neemia alege drumul de la pahar la mistrie, un drum al renunțării, un drum unde înțelege că pocăința reală cere și implicare nu doar cuvinte rostite de pe buze.

Când a luat mistria într-o mână și sabia în cealaltă știa că aici nu-l plătește nimeni. Ca salariul nu-ți mai intră pe card în data de 15, că nu mai ai asigurare de sănătate sau de viață. Că Sanbalat și Tobia te pândesc la fiecare pas, deși nu ți-au avut treaba cât ai stat la palat. Viața la mistrie aleasă de Neemia a fost o viață de sacrificiu. Nu scrie că s-a mai întors vreodată la palat. Probabil viață lângă zidurile la care a muncit, lângă frații săi, lângă Dumnezeu, l-a convins că e mai bine așa.

***“Hristos cel Sfânt te va cunoaște
În sărăcie, nu-n belșug,
Căci mulți au stat cu El la mese,
Dar prea puțini au tras la jug...”***

Ar fi rămas un anonim Neemia toată viața dacă s-ar fi oprit doar la post, rugă și sfaturi. Dar a mers mai departe. De 3 ori în ultimele capitole spune: "Doamne, adu-ți aminte de mine!!!". Doar cei care lasă paharul pentru mistrie pot fi ascultați când spun asta.

Viața de pahar pentru noi e automulțumirea cu o zi de joi și o zi duminică la biserică. Cu o zi de post pe lună și o rugă seara, de 2 minute, înainte de culcare. E muncă până la epuizare ca să ne facem un trai cât se poate de bun, uitând că, confortul poate dăuna grav pocăinței. Viața la pahar poate fi solo-ul din față, îmbrăcat la 4 ace în care tinzi după aprecieri. Mulțumirea că vii la repetiții la fanfară iar în rest poți face ce dorești.

Se caută zidari și războinici cu trecut de paharnic. Nu ai vrea să te înrolezi? Să schimbi statul pe messenger cu o zi de spălat vase la o soră cu mai mulți copii din biserică. Sau mersul la sală cu săpatul grădinii unei văduve.

Avem programe plictisitoare în biserici nu din cauza pastorilor, nici a comitetului, nici a fanfarei nici a orchestrei. Ci din cauză că toată săptămâna suntem în goana după mai mult și încercăm să luăm mistria în mână doar duminica. Mi-e greu să înțeleg cum de bunicii noștri erau la rugăciune aproape în fiecare seară prin familii sau în adunare deși nu aveau mașină de spălat automată nici cuptor cu microunde. Poate nici măcar mașina și totuși erau la adunare cu o oră mai devreme, în mijlocire.

Nu uitați: oamenii care au făcut ceva în istoria Bisericii sunt cei care au sacrificat totul. Evrei 11. Catacombele. Arenele romane. Livingstone. Muller. Hudson Taylor.

Când vom înțelege ce înseamnă pocăința practică, zidurile dărâmate din viața ta, din familia ta și din adunarea ta vor fi refăcute.

Slujirea însoțită de sacrificiu te cheamă. Îți înțelegi glasul?

Ajutoarele sunt pe drum

Într-un an, un oraș din centrul SUA, situat în valea dintre două râuri a fost inundat. Ambele râuri au ieșit din matcă iar ploaia continua să cadă zi și noapte în acea zonă. Nu se întrezărea nici o urmă de speranță în oprirea ploii, așa că orașul urma să fie inundat din plin. Toată lumea a fost evacuată, cu excepția unui singur om care refuza să își părăsească casa – care, în curând urma să fie complet acoperită de apă.

"Eu am credință în Dumnezeu că mă va scăpa," spunea bătrânul celor care îl implorau să meargă cu ei spre terenuri mai înalte. Omul credea în puterea rugăciunii și se încredea în Dumnezeu ca să fie salvat.

Apa a acoperit drumurile, făcându-le de netrecut pentru mașini. Totuși, un om într-o mașină de teren s-a oprit la casa bătrânului și a strigat: "Grabește-te, vino cu mine! Te voi duce la un loc sigur! Nu mai ai mult timp!" Dar bătrânul continua să se roage. Nu vroia să își părăsească casa.

În câteva ore apa s-a ridicat cu peste un metru, inundându-i complet casa. Ploaia continua. Bătrânul s-a urcat pe masa de bucătărie și a continuat să se roage. Apa îi ajunsese la călcâie, în momentul în care un om cu o barcă a venit la casa lui și l-a strigat prin fereastră: "Domnule, veniți cu mine! Vă voi duce la un loc sigur!"

"Nu", a răspuns bătrânul. "Dumnezeu mă va scăpa din această inundație!"

Apa s-a ridicat tot mai mult, și curând bătrânul a trebuit să se cațere pe acoperiș. Ploaia torențială persista. În timp ce se ruga a auzit sunetul unui elicopter. A privit în sus și a văzut un elicopter deasupra casei sale. O scară a fost coborâtă din elicopter pentru el.

Dar el a strigat: "Pleacă! Mă faci să cad de pe acoperiș! Dumnezeu mă va salva! Tu du-te și salvează pe altcineva!"

Elicopterul n-a putut sta acolo toată ziua, așa că a plecat, lăsându-l pe bătrân pe acoperiș. În final, apa a acoperit casa iar bătrânul a murit înecat. Când acesta a ajuns la porțile raiului, el a cerut să i se înlesnească o întâlnire cu Dumnezeu. A fost dus la tronul harului.

"Doamne, m-am rugat cu atâta ardoare ca să oprești ploaia și să mă salvezi de inundație. Dar m-ai lăsat să mă înec. Nu înțeleg!"

"Copilul Meu, am auzit rugăciunile tale. Ți-am trimis o mașină de teren, o barcă și un elicopter. De ce le-ai respins pe toate?"

